

REALI POISS

Number 2 (89) oktoober 2010

Tallinna Reaalkooli ajaleht

Kas oktoobri kolmas nädal pole mitte lume jaoks liiga vara? Kes saab järgmisel aastal (REKi) presidendiks? Kas *science* on ikka teadus? Huvitav, kuidas saab Reaal hakka-
ma kinona? Millal viimati kooli sün-
nipäeval vihma sadas? Kas MUPOL pole mitte roheline vorm? Mitu tervitusmusi tehakse Pariisis? Kas jalgpall ja luuletamine on jumalate kunstid? Kas Tallinna Reaalkoolis on Eesti parimad õpetajad? Miks need valgetes kostüümides kümnendikud kõlisevad? Kas kunstist saab teatrit ja teatrist kunsti? Milline on elu pärast gümnaasiumi lõpetamist? Kas Moodle jätab meid kunagi rahule? Kuidas küll väikeseid jutsusid õpetada? Korraldaks tsitaatide *face-offi*? Kas seekordne sudoku on *hard* või *evil*?

Selles veerandis on üks päev rohkem kui eelmises!

Mari

Mees sõnast, härja kaevust

Kert Pütsepp
12.a

Eesti keeles puudub teavasti vaste ingliskeelsele terminile *science*. Kas kopipeist on eestikeelne sõna? Johannes Aavikust ja sõnaloomest räägiti oktoobri teisel kolmapäeval kaheteistkümnendatele klassidele. Ainult sel korral oli emakeeleõpetajaks Toomas Hendrik Ilves.

Lisaks Jaan Pehkile näib ka meie vabariigi president olevat mees, kes suudab tavalise täringuga kaheksa visata. Alustuseks sisenes president klassi sabaga – kümmekond ajakirjanikku pidasid ennast sellel õpilastele pühendatud päeval eriti tähtsaks. Kukkunud pilte klõbistama ja filmima, tundsid ajakirjanikud ennast klassi loomuliku osana. Härra Ilves oli teisel arvamusel: “Ma ei alusta enne, kui tintla lahkub.” Juba sellega oli õdus algus tehtud. Ja mida aeg edasi, seda kodusemalt ja rahulikumalt tundsid end ka kaheteistkümnenda klassi õpilased: Eesti riigipeaga jagati vahetult mõtteid ja suheldi vabalt. President oli tunni korralduse eelnevalt läbi mõelnud ning esitas huvitavaid mõtteid, asjalikke teadmisi ja originaalseid

näiteid. Lisaks hiilgavale kogemusele andis tund rohkelt ka vaimule. Mina tundsin, et Eesti on avatud ja kodanikukeskne riik. Toomas Hendrik Ilves lõi vaba õhkkonna, mis ei nõudnud õpilaste liigset aukartlikkust ja -paklikkust. Oleksin muidugi õnnelik olnud ka president-president tippkohtumise üle REK-i ruumis, aga eks see jääb järgmiseks korra.

President esitas meile, Tallinna Reaalkooli õpilastele, kaudselt ka ühe ülesande. Vähemalt mina leian, et terminile *science* (korduvalt empiiriliselt tõestav teadus) võiksime just meie eestikeelse vaste välja mõelda. See oleks hea žest presidendile ning hoo võtaks reaalkatele Toomas Hendrik Ilvese poolt välja kuulutatud sõnaloomel võistlusest osa võtmiseks. REK on eestvedajaks, rea-

likad teostajaks.

REK-il on veel uuen-
duslikke plaane. Tahame muuhulgas korralda meie koolis PÖFF-i raames filmiõhtu ning ka ülikoolidesse astumise teabepäeva. Proovime oma koolielu ikka vaheldusrikkamaks ja nauditavamaks muuta. Õpetajate päev ja rebaste nädal olid igaljuhul midagi erilist. Igasugused originaalsed ideed on REK-ile alati teretulnud.

Esimene veerand läks minu arust küll lennates. Nüüd saame puhanuna jälle õpikutesse pügeda.

Teadlane või scientist? WAITROSE.COM

President Ilves tagasi koolis

Merili Luuk
12.c

13.oktoobril andis Tallinna Reaalkoolis projekti „Tagasi kooli“ raames 126. lennu õpilastele eesti keele tunni Eesti Vabariigi President hr Toomas Hendrik Ilves. Ilvese isa on Reaali lõpetanud 1941. aastal ning tunni teemaks oli eesti keele rikastumine tänu Johannes Aaviku 1905. aastal loodud sõnadele. „Meie keel vajab rikastumist, samas slängi kasutusega kipume me seda ära rikuma.“ Järgnevalt väike intervjuu, mis õnnestus president Ilveselt saada.

President Ilves, praegu tegeldakse õppekavade ja reformitakse Eesti kooli, aga mis on see, mis peaks kindlasti muutumatuks jääma? Ja mis oleks kõige vajalikum muudatus?

Jääma peavad hea haridus ning tugev kool, see olgu ka kõigi reformide mõte ja sisu. Kool peab andma kindla põhja reaali- ja humanitaarvaldkonnas, millele saate toetuda hilisemas elus. Kõige vajalikum muudatus, ja seda kordan juba Cato Vanema kombel, on minu arvates matemaatika riigieksami muutmine kohustuslikuks. See on oluline meie riigi ja

ühiskonna arengu, meie tuleviku seisukohalt. Ma ei räägi mitte ainult riigist, ma räägin siin ka kõigist teist, õpilastest. Sest muidu jääb tühipal-

suunatud konkurentsivõimelisest tootmisest.

Kuidas soovitaksite tänastel Reaalkooli abiturientidel hoida,

Toomas Hendrik Ilves Reaalkoolis DELFI

jaks jutuks iga arengukaava, mis räägib teadmiste põhiseest majandusest ning eksporditurgudele

kaitsta ja arendada eesti keelt?

Iga keel on väga põnev,

pidevalt muutuv ja arenev. Selles muutumises ja arendamises saab igaüks kaasa lüüa. Hea näide on äsja lõppenud sõnavõistlus Sõnaus, kus esitas eeteid pea kuus-sada inimest. Vaadake tähelepanelikult, mida pakuti ja saate neid uusi sõnu kohe ka kasutama hakata, nii nagu läksid keeleuuendusega kaasa õpilased pea üheksakümme aastat tagasi. See ongi osa meie keele arendamisest. Kuid kindlasti kõnelge korralikku ja rikast eesti keelt, mis ongi kõige parem keele hoidmine.

Kuidas teile meeldib projekt „Tagasi kooli“?

„Tagasi kooli“ on minu arvates väga vajalik ja terane ettevõtmine. Kool puudutab meid kõiki. See, mida te õpite ja kuidas te õpite kujundab kogu Eesti tulevikku. Nii on väga tähtis, et oma kogemustest ja tööst tuleksid kooli rääkima tublid inimesed, kelle nõu ja abi võib teil endil ning teie koolil vaja olla. Kool vajab tugevat sidet ühiskonnaga ja kaaskodanikud arusaama sellest, mida vajab meie kool ning kuidas koolile toeks olla.

Esimese veerandi tegemisi

Veiko ettelugemispäeval. REAALI GALERII

20. oktoobril korraldati Reaalis ettelugemispäev, kus osalesid nii suure maja õpetajad, kes käisid külas Väikeses Majas, kui ka Väikese Maja õpilased, kes lugesid ette gümnaasiumiõpilastele. Äratundmisrõõmu oli palju ning rahule jäid nii lugejad kui ka kuulajad.

5.oktoobril oli ülemaailmne õpetajate päev. Selle raames võttis 126. lend koolis võimu enda kätte ning jagas õpetajatele ülesandeid. Õnneks läbis Reaalkool "MuPo kontrolli" edukalt ning õpetöö võib siin jätkuda.

Siret (12.c) Väikese Maja tunnis TAAVI PIPAR

REK jätkas oma traditsiooni iga-aastase meeskonnakoolitus-väljasõidu näol. Sel sügisel veedeti kaks päeva Padise lähedal Kallaste talus. Aja sisse mahtus meeskonnatöö, juhatuse valimine ning muidugi ka õhtune programm.

REK Kallaste talus. JANELY ROHUMÄGI

Kallid õpilased! REK on nüüd ka Facebookis. Kõik, kes sellega veel liitunud pole, tehke seda kohe, sest sealt näeb kiiresti ja ülevaatlilikult REK-i tegevusi ning üritusi!

Facebooki logo FACEBOOK.COM

Andrus Kivirähki juubelinädala (05.-10.10) raames vaatasid osad Reaali ja 37.keskkooli gümnaasistid oktoobri alguses kõiki Draamateatris mängitavaid Andrus Kivirähi näidendeid. 19. oktoobri peeti Reaalis õpilaskonverents "Andrus Kivirähki etenduste sõnum tänapäeva noortele" Reaalkoolis.

14.oktoobril väisasid Reaalkooli karjala luuletaja-laulja Santtu Karhu, ingliskeelse luulemaailma legend Bob Holman, Urvaste laulik Contra ja vil!12 Jürgen Rooste, kes esitlesid 10.c ja 12.c rõõmuks oma luulet ning maailmavaateid.

Nagu oktoobrikuus tavaks, said ka sel aastal üheteistkümnendad klassid kätte Reaalkooli sõrmused. Sõrmuste pidu toimus Matkamajas. Õnnitlused 127.lennule!

127. lend sõrmustega TRIIN JÕELEHT

Kelle käest küsida, mitu tervitusmusi tehakse Pariisis?

Regina Metsallik
11.c

Kooli peal käivad jutud, et Reaalkoolis on uus pariislannast prantsuse keele õpetaja. Reaali Poiss käiski uurimas, kes või mis on Satu Pöyry. Ei tundunud just prantsusepärane nimi? Kuidas nii?

Satu isa on pärit Soomest. Sellegipoolest on Satu terve oma elu Pariisis elanud, mis teeb temast ühe õige pariislanna. Ta on õppinud antropoloogiat, soome keelt ning prantsuse keelt, seda võõrkeeleõpetajana. Prantsusmaal töötas ta õpiraskustega õpilastega. Eestisse jääb ta õppeaasta lõpuni ning ta on valmis õpilastele õpetama keelt ja tutvustama „õiget“ prantsuse kultuuri.

Kuidas te üleüldse Eestisse sattusite?

Organisatsioon Comeenius pakkub võimalust minna välismaale prantsuse keele õpetaja assistendiks. Eesti on riik, millest ma aga palju ei teadnud. Igal suvel käisin ma Soomes ja seetõttu olin ma mõned korrad külastanud ka Tallinna

Killuke Prantsusmaal Reaali pinnal REGINA METSALLIK

ning Tartut, mis jätsid mulle väga sümpaatse mulje. Tahtsin õppida tundma seda pisikest riiki, õppida natukene keelt ja kultuuri. Vahetusaasta sihtriigiks valisingi Eesti ning minu taotlus rahuldati.

Kuidas teile Tallinna Reaalkoolis meeldib?

Võrreldes nende koolidega, kus ma Prantsusmaal töötasin, on Reaalkool väga ilus ja innovatiivne. Õpilased on motiveeritud ning neil on olemas kõik võimalused.

Kas olete Eestis kohanud prantslasi?

Hetkel ma tegelikult väldin neid, muidu võib integreerumine takerduda. Ma tean, et mõned töötavad Tallinna Prantsuse Kultuurikeskuses.

Kas teil on juba tulnud ka kultuurišokk?

Midagi hullu ei ole. Ilm hakkab külmaks mine-ma. Muidugi teistsugune keel. Samuti Tallinn on hoopis teistsugune linn kui Pariis.

Millised on erinevused?

Tallinnas on palju vähem inimesi ja rohkem rohelust. Meeldiv on jalutada,

kui on palju puid ja parke. Tallinn on mereäärne linn. Meri tekitab palju avatuma tunde. Pariis on suletum.

Aga inimesed?

Inimesed on Eestis palju rahulikumad ja vaiksemad. Eestlane mõtleb enne kui ütleb, prantslane aga pigem vastupidi.

Kas te igatsete midagi?

Juustu!!!

Intervjuu viidi läbi prantsuse keeles.

Merili Luuk
12.c

Jalgpallijumal Karl

Karl Mööl (12.c) on naerusuine abiturient, keda viimasel ajal kohtab kooli koridorides üpris harva. Selle põhjuseks on jalgpall.

Karl Mööl (nr 10) mängimas FC Flora eest. ERAKOGU

Karli viis jalgpallitrenni isa, kes on ühtlasi päris suur jalgpallifanatt. „Kui ma jalgpalli ei oleks läinud, oleksin ma nähtavasti hakanud mängima võrkpalli või saalihokit. Pallimängudes olen ma paras äss,“ naerab Karl. Karl mäletab isegi täpset jalgpalliga alustamise kuupäeva, see juhtus 1.mail 1999. Karl mängib poolkaitsja positsioonil. Kaheksa ja pool aastat mängis ta JK Kotkaste

noorteklassis, sealt ka veel pool hooaega Eesti 3.liiga JK Kotkaste meeste tiimis. Sealt edasi viis ta tee FC Flora duublistse ning mõned män-

gud on ta mänginud ka FC Flora eest. Praegu pallib ta JK Viljandi Tulevikus. Karl meenutab: „Fc Flora eest olen karikasarja mängus ka isegi värava löönud, kui Nõmme Kalju II meeskonnaga mängisime.“

Jalgpallurikarjäär on edenenud ka koondises-15-aastasena kutsuti ta Eesti u-17 tiimi. Mängijate valimine nägi välja nii: „Alguses oli välja valitud 64

poissi, vähehaaval kukkus enamus erinevate harjutuste käigus välja, kuni meid jäi 24. Mõned vennad vahetusid, kuni lõpuks loksus kõik paika.“ Peaaegu sama koosseis on püsinud ka järgmise vanuseklassi koondises (u-19), mille kapteniks sai Karl Balti turniiril (25.-27.07.10). U-19 koondisega saavutati alles äsja Euroopa meistrivõistluste kvalifikatsiooniturniiri alagrupis esimene koht, mis tagas neile pääsu eliitturniirile 24 parema hulka. Need mängud peetakse suvel, kus kuuest alagrupist saavad edasi võitjad ning ka 2 parimat teise koha omanikku jõuavad finaaltturniirile Rumeeniasse. „Kõik tahavad üheskoos võita ning üks karjääri tähtsamaid saavutusi oli see küll,“ meenutab Karl tagantjärele.

Eesti on u-19 EM-finaaltturniiri korraldaja 2012. aastal ning paraku Karl siis oma „kõrge“ vanuse tõttu mängida ei saa: „1993. aastal sündinud saavad siis mängida EM-il, ning mina olen siis juba liiga vana. Sellegipoolest on mul hea meel, et nad saavad sellise võimaluse. Meie alagrupivõit oli korraldusõiguse saamiseks kindlasti boonus.“

Trenne on Karlil klubiga nädalas 5(+mäng) „Klubiga paneme rõhku füüsilisele ning rünnakute lõpetamisele läbi söödumängu,“ tõdeb Karl. „Koondisega on trenne tavaliselt nädalate või päevade kaupa, elame

hotellis, seega puudumised koolist tihenevad, harjutame vastupidavust, tehnikat ning meeskonnatööd.“

Karl on lõpetamas 12.klassi, mis edasi? „Eesti jalgpall on arenemas, aga hetkel ma ei näe, et Eesti jalgpallis pöörataks tähelepanu niivõrd noortele, kui minu arust peaks. Mulle jääb järele 2 varianti: minna USA ülikooli majandust õppima ja mängida seal ülikooliliigades, võimalusel lähen sinna ehk kõrgemale mängima; teine variant, jääda Eestisse (TTÜ on hetkel silmapiiril) ja mängida hobikorras edasi mõnes meistriliiga klubis. Mulle meeldib ettevõtlus ning hetkel teen Martin Keba (12.b), Mihkel Annilo (12.c) ja Erik Mikuga (12.c) õpilasfirmat, mille eesmärgiks ongi just ettevõtluse ning firma tegemise kogemuste saamine.“

Oma kiire eluviisi võtab Karl kokku nii: „Kui teha kõike, siis ei jaksagi, tuleb valida, mida teha. Ma ei tee ka koolis kõiki aineid korralikult, siinkohal tänan armsaid õpetajaid, kes vahel lasevad mul pikalt-pikalt järelevastamisi teha, kuid siiski panen rõhku sellele, mida mul on endal edaspidi rohkem vaja. Tehke seda, mis teid huvitab ja leidke enda jaoks ka aega, 24/7 õpides võib ennast kummiks töötada -enda huvidega tegelemine maandab stressi.“

Kuupealne luuletaja Mikk

Elina Osi

10.c

Mikk Raba (12.c) võitis 2010. aasta Kalju Lepiku luulevõistluse, mida korraldatakse 2003. aastast alates luuletaja mälestuseks. Mikk on luuletusi kirjutanud alates 14. eluaastast ning tema luuletusi saab lugeda aadressil kuupealne.celax.net. Reaali Poiss küsis Mikult paar küsimust.

Millest rääkis su esimene luuletus?

Kõik on nii suhteline, kuidas võtta esimest luuletust. Esimene luuletus võib olla see, mille ma kirjutasin kuskil lasteaias või algklassides. Vahepeal ma harrastasin kirjutada iga päev kas või 4 rida. Kuulsin Vikerraadiost, kuidas üks helilooja õpetas oma õpilasi, et nad kirjutaksid iga päev 4 rida ja aasta lõpus vaadaku, palju neil head materjali on. Aga minu puhul see ei töötanud, kuna see muutis kirjutamise sundlikuks.

Jättes lasteaia ja algkooli välja, millal alustasid vabatahtlikult luuletuste kirjutamist?

15-16 aastasena... Ei, ikka 14-15, aga siis tuli pikk paus. Reaalselt hakkasin igapäevaselt kirjutama ja neid internetti üles panema jaanuaris 2009.

Kust tulevad ideed luuletuste jaoks – kas leiad neid ainult enda elust või kuskilt mujalt?

Pigem minu enda elu, minu enda emotsioonid segatud fantaasiaga. Näiteks eile kirjutasin luuletuse, kuidas ma istun metsas. Aga tegelikult pole ma metsas käinud juba rohkem kui pool aastat. Aga keegi ei tea sellest ilmselgelt, sest mina kirjutasin, et ma olen metsas. Seal võib olla loomulikult mingi alltekst ka, oleneb lugejast.

Kuidas sa end ise kirjeldaksid inimesena?

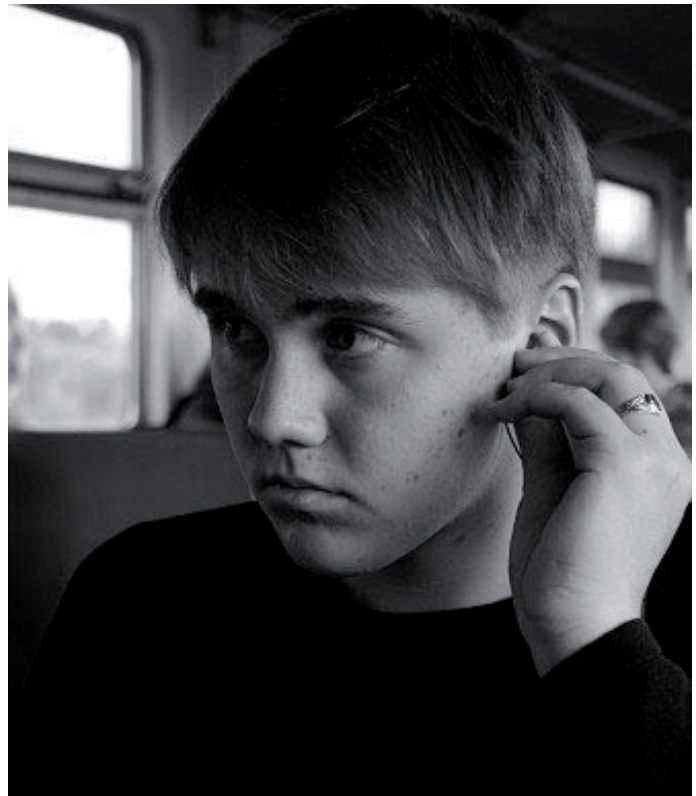
Parajalt melanhoolne, oma arvamusega, teravmeelne.

Mida sa peaksid enda peamiseks nišiks: luuletused või rohkem proosa?

Ikka luuletused, luuletusi kirjutan ma palju rohkem. Juttude kirjutamine nõuab palju rohkem.

Kellele sa esimesena oma luuletused lugeda ja hinnata andsid?

Ma ootan alati tagasisidet, aga enamus inimesed on tavaliselt liiga mökud, et midagi öelda. Aga see kava, millega ma sinna võistlusele läksin, selle

Poeet Mikk Raba. CAROLIN LAUBRE

panin ma kokku koos oma vanatädiga, kes kuulis neist luuletustest igaüht absoluutselt esimest korda.

Mida sa plaanid oma tulevikuga ette võtta

– kas näed seal ka elukutselist luuletajakarjääri?

Mulle meeldiks saada tunnustatud, aga mulle meeldiks olla mingisugune vabakutseline. Lühijutud, luuletused....

Miku luuletusi:

Mul on ainult kõht tühi.

*Igavlev jalgsimatk linnuses, kivimüüri peal,
januse suu ja kurgu saatel.*

*Üks liialt toretsev mälestus astus tikkus ligi.
Kuuvarjutus polnud veel alanud
ja vihmapiisad ei püüdnud mind kinni,
sest osavalt kukkusin selg ees, tagurpidi.*

Mul oli ju ainult kõht tühi...

Müts, müts, müts.

*Ööbikud kukuvad puudelt alla,
appi..
mis toimub?!*

Aasta (e)

Sander Udam
10.c

Tallinna Reaalkooli õpetajatest on sellel aastal saanud Vabariikliku tunnustamise aupaistet tunda matemaatika õpetaja **Andres Talts** kui aasta õpetaja 2010 ja **Kailit Taliaru** kui aasta e-õpetaja.

Aasta õpetaja valimine käib mitme astmena. Kõigepealt esitatakse kandidaadid õppeasutuse hooldekogule (esitada saavad õpilased, lapsevanemad, pedagoogid, pedagoogide ühendused ja kollektiivid, kohalikud omavalitsused ja omavalitsusteliidud, haridus- asutuse juhtkonnad ja ka üksikisikud ja muud organisatsioonid.), kes hindab laekunud esil- disi ning otsustab, keda esitada õppeasutuse kandidaadina maa- valitsusele või linnavalitsusele. Lõpuks valib maa- või linnavalitsu- se haridusamet, keda saata üleriigilisele aasta õpetajate vastuvõtule.

Mis tunded valda- vad aasta õpetajaks valitud **Andres Taltsi**? Aasta õpetaja tiitli saa- misest sai Talts teada meedia vahendusel, kui ta endast artiklit luges. Auhinna saamine oli tema jaoks täielik

üllatus. „Loomulikult on taoline tunnustus meel- div. See tähendab, et ka juhtkond hindab minu tööd.“ Ütles Talts. Tiit- liga kaasneb Taltsile ka aumärk ning reisirak- kide endaga poolt valitud koh- ta. Kuhu nimelt minna, seda Talts veel ei tea, aga plaanid on Austriasse või Lõuna-Saksamaale, kus Taltsil on palju vanu kirjasõpru juba Nõu- kogude ajast.

Õpetajaametit on Talts pidanud juba 1991. aastast. Õpetamine on Taltsil juba geenides, sest nii tema ema kui ka vanaema on õpetaja- jad olnud. Otsus, mida õpetama hakata, ei tul- nud üldse lihtsalt. Talts ise soovinuks ülikoolis õppida saksa keelt ning ka oma amet sellega siduda, ent ta ei saanud saksa keele erialale sisse. Matemaatikaga läks Talt- sil aga paremini ja nõnda saigi Taltsist matemaatika õpetaja. Õpetada Taltsile meeldib, miks, seda eriti põhjendada ei oskagi, kuid toob siiski välja: „Vaheldusrikkus, kõik õpilased on erine- vad, ehk selle pärast meeldib.“

Mis teeb Taltsi arvates õpetajast hea õpetaja?

„Õpetaja peab olema pühendunud ja võtma asja südamega. Kui tööd teha ei taha või amet ei meeldi, siis pole võima- lik seda teha hästi.“ Talts teeb päevas tööd umbes 12 tundi. „Sõltub mui- dugi päevast, mõnikord tuleb kaheksa tundi, teinekord tuleb palju rohkem,“ ütleb Talts ning lisab: „Laupäeval ma tööd ei tee, laupäev on puhkuseks. Aega peab ka ise enda jaoks jääma.“

Oma hobide osas rää- gib Talts oma huvist

orhideede vastu. Nimelt on Talts juba pikka aega tegelnud aianduse ja eelkõige orhideede kas- vatamisega. Talts usub, et kui ta praegu õpetaja ei oleks, siis kasvataks ta lilli. Lisaks meeldib Taltsile lugeda, eelkõige ilukirjandust. Ülikooli- päeval oli Taltsi lemmik- kirjanikuks Jack Lon- don, kelle raamatuid ta luges, ning kui eesti kee- les tema teoseid saada polnud, luges ta neid vene keeles. Taltsil on ka pikaaegne huvi saksa kultuuri vastu.

Aasta Õpetaja Andres Talts POSTIMEES

-õpetaja

Mida arwab oma e-õpetaja 2010 tiitlist **Kailit Taliaru**? „Miks üheks kolmest tunnustuse saajaks just mina olin, seda ma täpselt ei tea. Eks ma püüan igapäevases õpetajatöös jagada õpilastega oma kirge IT maailma vastu ja seda õpilastele tutvustada, juhtides tähelepanu ka ohtudele,“ ütleb Taliaru. Taliaru jaoks on oluline kasutada IT vahendeid pigem oma elu lihtsustamiseks kui nende konkreetsete vahendite kasutamisoskus. Tunnustuse on Taliarul loomulikult hea meel. See annab talle kindlustunde, et see, mida ta teeb, on õige ning see tiivustab teda edasi pürgima.

Õpetada on Taliarule meeldinud juba väiksest saadik. Täiskohaga töötab Taliaru Reaalkoolis teist aastat, aga siia sattus ta juba märksa varem, 2004. aasta aprillis, kui kool otsis IT-tugisisikut. Olles paar aastat Reaalis tunde andnud, jäi Taliaru lapsega koju, kus läbis Tartu Ülikooli pedagoogika täiendkoolituse ja tuli seejärel Reaali arvutiõpetajana tagasi.

Taliaru kurvastavad õpilased, kes ei väärtusta enda isiklikku aega ning eelistavad tunnitöid teha kiirustades või õhtuti kodus. Teda rõõmustavad aga õpilased, kes õpivad iseendale (mitte hinnete). Informaatikaõpetajana meeldib Taliarule see, et ta peab end pidevalt

Taliaru puhta juhuse tahtel tööd otsides. Enne siin töötamist ei teadnud ta Reaalkoolist mitte midagi, kuna ta ise on pärit Viljandist. Aga nende 6 aastaga on see kool koos oma õpilaste ja õpetajatega talle väga südamelähedaseks saanud.

Ise arwab Taliaru seda, et oluline on ainetevahe-line lõimumine- õpilasel peaks olema võimalus teiste ainete tundides antavaid iseseisvaid ülesandeid teha informaatikatundidesse integreerituna, näiteks bioloogiaesitlused või erinevad ülesanded geograafias. Taliaruusub,

et uue õppekavaga on see võimalik ja loodab, et ka õpetajad seda võimalust ära kasutavad

Taliarule meeldib rahu ja vaikus, ta elab Tallinnast 60 km kaugusel vanas talumajas. Aia taga jalutavad naabri kakskümmend hobust ja mägi-veised. Taliarulegi meeldib aias nokitseda ja palju lugeda. Ka reisimist nimetab ta oma hobiks. „Kõik see annab jõudu tulla rõõmsa ja värskena iga

Aasta e-Õpetaja Kailit Taliaru REAALKOOLI GALERII

täiendama ja arenema. Endale ei saa lubada paigalseisu, eriti nii kiiresti muutuvad valdkonnas kui informaatika.

Reaalkooli sattus

Hea õpetaja jaoks ei ole olemas kindlat valemit: „Mõnele õpilasele meeldib karm õpetaja, teine eelistab sõbralikku,“ ütleb Taliaru.

päev uuesti kooli.“

Nädal vasikaelu

Sander Udam

10.c

Esimene päev- Avapauk

Õues oli veel pime, kuid mina pidin kooli tulema.. Sadistlikud jumalad mõtlesid, et oleks hea, kui rebased (vasikad) end veerand kaheksaks kooli tooksid. Nõnda ma jõudsingi, minnes peaaegu füüsikaseadustega vastuollu, veerand kaheksaks kooli, karp muffinitega käes, millest pidi saama ohvriand Jumalannale, Kaskijannale, Temale, kes minu elu nädal aega meelevaldselt juhib. Olin sarnaselt teiste rebastega teatmatutes meie riituse osas, kuid lõpuks selgus- meie rühm pidi kandma vasikakostüümi. Pean tunnistama, et minu kere on väga armsa sabaga (kuigi kahjuks veidi liiga pikaga). Avaldan Jumalannale tunnustust ka suure ja kõlava kellakese leidmise eest!

Vahetunni ürituste kohta oskan vaid seda öelda, et need olid liiga lühiajalised ja rebastetants (ehk pumtšiga-pum) oli täiesti arusaamatu. Ka juhised teatejooksus jäid rumalatele vasikatele liiga vähesteks. Nimelt, me, vasikad, veel ei tea, kuhu seda pulka toppima peab, ja kus kohas see olema peab.

Musta rühma jumalad on kõige paremad!! Vahetunnil andsid nad meile lehmakommi ja kandsid hoolt meie füüsilise arengu eest, korraldades meile meeldiva hommikuvõimlemise. Ka peale koolipäevase tantsutrenni ja selle järgnenud karistustevooru järgiti eetikanorme.

Vasikas takistusrada läbimas. SASKIA KALDAMÄE

Teine päev- Kehalise aktiivsuse päev

Rebaste entusiasm kippus vähenema (tundub, et nii ka retsijatel). Kostüüm hakkas rebenema (ma loodan, et mu Jumalanna sellest teada ei saa, vähemalt mitte enne reedet). Mitmed õpetajad ei ole ilmselgelt ekstaasis kaelas kõlisevatest keldadest ja ausalt öeldes mind ennastki häirib kui koridoris liikudes kõik vaatavad, et mis k****i asi see koliseb. See-eest tänane karistustants kehvale tulemuste eest teatejooksus oli vägagi huvitav ja andis kõigile rebastele naeru suule ja higi otsa ette. Lehmad esitasid kuuendal vahetunnil teise ja kolmanda korruse vahelisel trepil kellasaatega "Tiliseb, tiliseb aisakella". Lärm, ei muud.

Rebase (vasika) töö on raske. Ma olen väsinud. Magasin lausa koju minnes oma bussipeatuse maha.

Seltskond õnnelikke rebaseid/vasikaid. SASKIA KALDAMÄE

Kolmas päev- Presidendipäev

Head leida on juba raske- kell on raske ja koliseb ikka häirivalt palju. Kikilipsu sõlm läks lahti ja ei osanud enam tagasi ka panna. Hommikuks pidi jälle vara kooli tulema. Tulin esimese bussiga, kuid ikka jäin hiljaks. Tee jumalale oli jahtunud ja kommid sulanud ja lamedaks läinud. Aga „Kikilipsu“ laul kõlas ometigi päris kenasti.. Kuid.. millal ma õppima pean jumalate arust??? Täna jõudsin koju kell pool 11. Homme jõuan kell 12 ja reedel üldse mitte.

Vasikas teatevõistlusel. SASKIA KALDAMÄE

Viies päev-Keskkonnapäev

Jälle veerand kaheksaks kooli, mis tal viga on!? Päeval enam eriti üritusi ei toimunud ja kui ka toimus, siis mina end kohale ei vedanud. (Tegelikult korjati meie prügikottides olevad koolikotid kokku, aeti need segamini ja pärast koristati veel staadionil lehti) Suured tänud Robertile, et ta meie tiimi nädala tegemiste filmi kokku pani, sest meie tants oleks väga palju kehvem variant olnud.

Neljas päev-Eskimopäev (mina kerjasin!)

Mu veendumus, et minust saab suurena kodutu sai just tugeva taganttõuke. Ma suutsin üksi vähem kui poole tunniga üle 200 krooni kerjata.

Täna oli vast kõige intensiivsem retsimispäev. Kella seitsmest õhtul saime koolimajas kokku. Silmad seoti kinni ja seejärel kästi muusikaklassi minna. Jumalad ei mõistnud väga hästi, et pimedaks tehtud inimesele karjuda „Tule siia!“ ei aita neid kuigi palju tee leidmisel. Muusikaklassis toimus mitmeid piimaga seotud mängu ja peale neid kõiki pidi Hunt pörandat pesema. It was nice :D

Seda peab tunnistama, et kõhu sai täis. Nii lehmakommidest kui piimast.. Seejärel läksimegi linna peale raha kerjama, kus ma juba nagu eelnevalt mainitud oma tõelist palet näitasin ja raha kamaluga kokku kerjasin.

Rebase realistiks löömine. TAAVI PIPAR

Tunnistan, et gümnaastiks löömisel oli pidulik tunne kül. Kuigi, kui ma poleks nii esimeste seas nime saanud kirja panna, valutaks mu põlv ilmselt veel järgmised kolm kuud. Ega see halb pole, kui ma end kogemata valesse klassi kirja panin?

Eesti kunst paguluses

Siim Ghert Preiman
12.c

Kooliaasta on täies hoos ning sama võib öelda ka kultuurihooaja kohta. Öhtud lähevad aina külmemaks ja pimedamaks, miks siis mitte peale tööd või kooli sooja teatri-, kino- või muuseumisaali kobida? Mina ise pole veel teatrisse jõudnud, võiks öelda, et toibun alles eelmisest hooajast, aga kunsti olen vaatamas käinud küll.

Kumus on praegu selline näitus nagu “Eesti kunst paguluses”, kus on esindatud pagulas- ja väliseestlastest kunstnike tööd alates aastast 1940 kuni tänapäevani. Olen seda näitust käinud kaks korda vaatamas, sest ekponeeritud on nii palju erinevaid töid, et esmapilgul võib näitus lüüa silme eest kirjuks ja panna pea sumisema.

Kuna olin varem tuttav Eerik Haamri loominguga, siis arvasin, et kõik korralikud väliskunstnikud kasutavad oma loomingus kodumaa motiive. Päris nii see ikka ei ole, on ka kunstnikke, kes on sulandunud uue kodupaiga skenesse, löönud kaasa milleski aktuaalses. Seepärast ongi kogu näitus nii meediumi, stiili kui ka motiivide poolest väga kirju.

Niisiis, võtsin ühel laupäeval kätte ja läksin uuesti Kumusse. Seekord olin ette valmistatud ja ei lasknud saali kirevusel ennast häirida. Lahe oli lugeda pildi alt töö valmimiskuupäeva ja -kohta ning kujutada ette seda hetke ja emotsiooni, mille ajendil töö on valminud. Õõvastavalt mõjusid põgenemist ja põgenike-laagris viibimist kujutavad pildid, nukralt joonistused, millel kujutatud võõraid linna, näiteks New Yorki. Miks? Kunstnikud ju ikka rändavad, ammutavad inspiratsiooni millestki eksootilisest, see on ju loomulik, tavaline. Aga seekord ei olnud reisimise põhjuseks janu eksootika järele, vaid asjaolu, et sinu kodu ei ole enam olemas. Seepärast mõjubki Eesti väikelinnade vaadete asendumine piltidega pilvelõhkujatest šokeerivalt – see sümboliseerib kunstniku muutumist suurest väikeseks.

Järgmised põlvkonnad, põgenejate järeltulijad ei viita oma töödes enam päritolumaale. Nad on osa oma kohalikust kultuurist, välis-Eesti kunstiks saab nende loomingut nimetada vaid seetõttu, et nad ise ennast uhkelt eestlasteks nimetavad. Mõnus.

Niisiis, jalad alla ja kaugeks jäänud vendade-õdete loomingut vaatama!

Näitus on avatud 3.09.2010 – 2.01.2011

Siim Ghert Preiman
12.c

Kõik ongi täis

Isegi kui ma määriksin teile tõe pähe kord sõpradega mõtiskledes avastatud uit-ideed, et peale Shakespeare'i pole näitekunsti miskit uut tulnud, ei kaota teater ometi oma põhilist, meelelahutuslikku funktsiooni. Klassikud jäägu mõneks teiseks korraks, seekord tahan rääkida etendusest, mida ma ei käinud koolipäeva hilisõhtul vaatamas hipsterist sõbranna või romantikust klassivennaga, vaid laupäeval venna, isa ja emaga.

Näidendis “Kõik on täis” kehastab Taavi Teplenkovi ühe suurlinna moodsaima restorani töötajat, Sami, kelle ülesandeks on telefoni otsas istuda ja reserveeringuid kirja panna. Näidend on lihtne aga nutikas monoloog - Teplenkovi moonutab oma häält ja mängib sel moel nii Sami kui ka kümneid teisel pool toru olevaid tegelasi.

Tahad Tairiga rääkida, aga ei saa löögile?

Tule kunstistuudiosse. Tee seda ka juhul kui oled loominguline tüüp või soovid end lihtsalt kunsti kaudu välja elada. Iga tund on mõni kindel teema, vahend või tehnika, millega töötatakse. Samas kui sul on endal mõni hea idee, siis lase aga käia, vahendid ja paber on sinu. Võib tunduda, justkui peale tunde kooli jäämine on väsitav. Ah ei. Meil on seal veekeetja tee tegemiseks ja pingevaba õhkkond. Tule üks tund niisama proovima ja vaata, kuidas see sulle meeldib.

Reaali kunstistuudio

9.-12. Klassi õpilastele

Teisipäeviti kella 16.00

Hind: 1750.- terve aasta eest või osamaksetena 2x825.-

Juhendaja: Tairi Tamme-Amjärv

Näidend algab hoogsalt, naer istub naeru otsas. Olukorra absurdus ja kõnede rohkus mõjuvad vapustavalt, aga teisel pooltunnil hakkab igav. Sam ei suuda kõnedega hakkama saada ja keerab kokku päris mitu kätt. Absurd on kohe-kohe üle voolamas, kuid siis leiab Teplenkovi tegelane endas piisavat selgroogu, et asjade kulg enda kätte võtta ning kogu sellest jamast võitjana väljuda.

Taavi Teplenkov etenduses "Kõik on täis", KULTUURI.NET

Panite tähele?

Millest koosnes Sami päev?

Hoogne start >> madalseis, saamatus >> olukorrast võitu saamine

Kuidas nägi etendust vaataja?

Hoogne start >> ülepingutatud, igav keskosa >> marunallakas lõppmäng

Ajal mil mulle, sulle, meile kõigile meeldib kiruda väikekodanlust, kes käib teatris vaid moe ja põhimõtte pärast, on Draamateater lavale toonud löksu. Kuidas nii? Väikekodanlane astub maalisaali, naerab pool tundi, mossitab pool tundi ja siis naerab veidi veel. Tüki jälgimiseks ei pea olema väga tähelepanelik jani saabki hiljem tuttavatele öelda,

et vot, käisin sellist toredat näidendit vaatamas, mis oli täiega naljakas, aga keskel oli korraks igav. Sami tööpäev oli alguses tavaline, siis õudusunenägu ja lõpuks vapustav. Kas näed nüüd? Enda teadmata on vaataja läbinud samad emotsionaalsed faasid, mille läbib tüki peategelane ja seda mitte süvenemise, vaid naljade kaudu. Väikekodanlast veetakse ninapidi – võimatu on käia teatris vaid nägu näitamas ja loota, et midagi külge ei jää.

Teateid teispoolsest

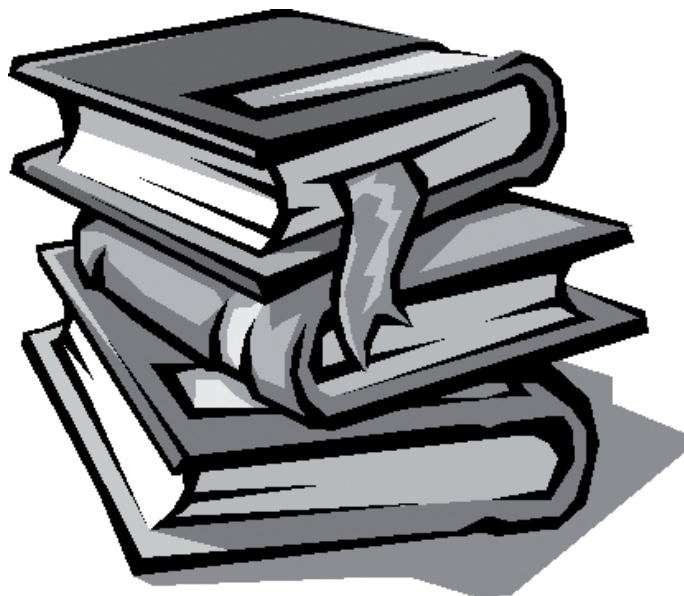
Kati Pino

125. lend

Kui te arvasite, et mu viimased sõnad siin veergudel on öeldud, siis arvake uuesti. Ma olen tagasi, et vahendada salajast informatsiooni ülikoolielu kohta.

SARNASUSED

Üllatus-üllatus, aga.. igavaid aineid on siiski. Mõeldes psühholoogia või füüsika tunnis, et oh, lõpetan kooli ära ja edasi saan õppida ainult seda, mis mind huvitab ja mis mulle meeldib. Mõelge uuesti. Jah, saab õppida seda, mis meeldib, aga selle paketi tuleb ka muud kaasa. Mina näiteks pean õppima majandusteooriat, mis on minu jaoks igav ja mille vajalikkust ma (veel) endale ära põhjendada ei ole suutnud.

Neid näete te unes ka! WWW.SASTT.CA

Mitte nii üllatuslik: huvitavaid aineid on ka. Lausa lemmikaineid. Nagu kooliski, leiab igaüks ülikoolis endale huvitavad ained ja need muutuvad lemmikuteks. Kui gümnaasiumis oli enamuse lemmikaineiks selline ootamatu aine nagu kunstiajalugu, siis praegu on minu kursusel valdav lemmikaine selline kahtlane aine nagu seda on loogika. Ettearvamatult sattus see ka minu lemmikainete nimekirja.

Nüüd ma ajan teid nutma: Moodle on üks neist, mis ei kao. Kõik vaevlevad Moodle'i testide käes ja ma pean kahjuks ütlema, et ka edaspidi on see nii. Moodle on siin, et jääda. Muidugi ei tea ma, kas kõik ülikoolid seda kasutavad, aga minul see rõõm igatahes Tartu Ülikoolis on..

ERINEVUSED

Söögivahetundi pole. Õigemini polegi ka vahetundi. Loengute vahepeal on mul 15 minutit, aga seda ei ole palju ning auke mul päevas ka pole, nii et minu tudengilõuna tihti koosneb saiakesest või šokolaadist. Kuna me oleme esimese aasta tudengid, siis loengutes käimine on meile veel püha, aga meid on hoiatatud, et see muutub. See viib meid järgmise punkti.

Koolis käimine pole kohustuslik. Ladina keel esmaspäeva hommikul kell üheksa, aga padi tundub palju kutsuvam. Ah, mis see üks loeng ikka teeb. Ja tudeng magab edasi. Kedagi ei huvita, kas sa käid kohal või mitte, ainult seminarid on kohustuslikud. Loomulikult eeldatakse, et kui sa kohal ei käi, siis sa õpid kodus selle materjali ära (mitte ei maga).

„EI!“ seletustele. Kui keemiatunnis seletatakse ilusti ära, mida tähendab aldehüüd ja lagunemisreaktsioon, siis nüüd, kui õppejõud ütleb „ineligibiliteet inkompabiliteedi realiseerimise põhimõttena“, on minu enda asi kasutada kõike, mis kätte juhtub, et teada saada, mida see õigupoolest tähendab.

Niisiis. Nii on lood. Kindlasti tuleb veel palju, mida ma veel ei tea. Küll ma teada saan. Ja ehk teiegi...

Minu õpetajakogemus Väikeses Majas

Saskia Kaldamäe

12.c

Meie õpetajate päev 5.oktoobril väikeses majas hakkas kohe pihta PÄEVA NALJAGA:

I tund oli inglise keel kolmandale klassile. Meie olime ilusti ette valmistanud, et teeme lihtsa tunni (nad on ainult kuu aega inkat õppinud), seega räägime nende järgmisest teemast - perest. Lisaks sellele olime ette valmistanud mõned lihtsamad laulud, nagu Twinkle Twinkle Little Star, Mary had a Little Lamb, ABC Song jne.

Tund algas, klass tuli sisse ja pooled neist ümisesid WAKA WAKAT !!!!!??? o__O

Waka vs Twinkle.... *oh no....* Lõpuks kujunes siiski kõik hästi - rääkisime perest, laulsime kõik koos „Waka wakat”, „You spin my head round”i JA „Twinkle”it.

Sellele järgnes topeltmata 2.a klassis. Esimeses tunnis, mille pikkuseks me jättsime ainult 30 min, et lapsed saaks ka pikemat vahetundi nautida, tegime erinevaid ülesandeid. Teises mängisime ringmänge. Oeh... me lõpuks pidime isegi paar poissi mängust eemaldama, et asi rahulikum oleks. Tunnikella helisedes ütlesin mina: „Oh, näe, söögivahe-tund!” 2 sekundit hiljem oli kogu klass tühi..

Me pidime nad ju sööma viima!!!

Läksin siis kiiruga alumisele korrusele. Õnneks avastasin, et lapsed ootavad ilusti kogunemispunktis (v.a. 4 poissi, kellele Kerstin (Metsla, 12c- toim.) järele jooksis, nagu pärast välja tuli). Üks tore tüdruk käis mult küsimas, et kas ta võib minuga paaris olla... aww!!!

Söögivahetund oli ainult 20 minutit, me ei jõudnud nii kiiresti seeditagi! Kui me lõpuks söödud saime ja saanud Erkki Tuulelt Mupo vesti, tuli huvitav naasmine Väikesesse

Majja. Poole tee peal kuulsin, kuidas paar tüdrukut arutasid: „Mäletad, kuidas su isa ...(jutujärg hajus õhku) ükskord tegi?” ning nad hakkasid marssima.

Kuni klassini nad seega sõna otses mõttes liikusid marsitaktis ütluste „vasak-vasak- vasak- parem-vasak” saatel. Miks ma ise sellise idee peale ei tulnud!? Geniaalne ju!

Loodusõpetus oli natuke väsitav, kuna nad tegid esitlusi, mis olid väga toredad, aga, mida klass eriti kuulata ei suutnud...

Kogu päevale pani aga ühe ilusa punkti kunst - kõige vaiksem tund kogu päevas. Kõik istusid (enamasti rahulikult) ja joonistasid innuga koomikseid. Taus-taks panime arvutist muusikat, mille valimisel kippus tülisid tekkima, aga muidu oli see kõige rahulikum tund.

Kokkuvõtteks ütleks, et nad ei kuula sõna ja muudkui karjuvad, aga tore oli. Siiski sain ma selgeks, et õpetajaks ma ei hakka!

Saskia Kaldamäe ja Kerstin Metsla tundi andmas. MERILI LUUK

Õpetajate tsitaate:

Mart Kuurme: „Ära viska tegevusi homse varna, ülehomme on ka päev.”

Andrus Kangro: ”Ini-mesed on karvutud ran-naahvid.”

Kangro: „20 km kõrgusel atmosfääris on lennukid ja teised mägi-ronijad.”

Helli Lööke: „Kes see ikka veel räägib, kui kirjutama peab?”

Õpilane: „Me suudame mitut asja korraga teha.”

Lööke: „Mehed ei suuda ju kaht asja korraga teha.”

Õpilane: „Järelikult naised räägivad.”

Lööke: Tahaks näha, kuidas te õpetaja Kangro tunnis näiteks matemaatikaga tegelete.

Lööke: “Teine tulp koosneb sellest, mis on... teises tulbas.”

Tairi Tamme-Amjärv: “Siin on lihaseid rohkem kui vaja-nagu perekond Kiivikas.”

Tamme-Amjärv: “No ega te pole ju enne paljaid mehi näinud.”

Tamme-Amjärv: Õnneks käisid ka mehed alasti ringi...naiste jaoks õnneks.

Tamme-Amjärv: “Need seal laua all, mis kolisevad, ei ole pudelid, päriselt ka!”

Villu Raja: “Vihake juuri!”

Piret Karu: “Juba eelmisel aastal õppisite selgeks, et mina olen Päike!”

Õpilane: “Teeme tunni prantsuse keeles!”

Martin Saar: “Jah, siis ma saan ainult koduseid töid kontrollida, merde ja merde.”

Saar: “Filterpaberi viskate ära, aga kummi kasutate teist korda, peske ära ka või midagi”

Saar: “Ega ma siis liiga kerget tööd ka teha ei saa. Muidu saaks kõik neljad-viied ja see oleks ka mõttetu.”

SUDOKU!

	8	4		1				9
						8	4	
					9	2		
1					7			2
			5	3	1			
7			2					3
		6	9					
	1	5						
2				5		9	3	

Reaali Poiss õnnitleb:

Nora Mals	17.okt
Irene Pukk	23.okt
Kailit Taliaru	25.okt
Tiia Luuk	25.okt
Piret Otsa	31.okt
Aita Ottson	1.nov
Ene Saar	12.nov
Toomas Toomra	14.nov
Tairi Tamme-Amjärv	20.nov

Reaali Poiss

Tallinna Reaalkooli ajaleht nr 2 (89) oktoober 2010

peatoimetuse küljendus toimetuse	Kuldar Rosenberg 11b, Mari Kraav 11c, Merili Luuk 12c Mari Kraav 11c Märt Belkin 10c, Elina Osi 10c, Sander Udam 10c, Roberth Kulbin 11b, Regina Metsallik 11c, Siim Ghert Preiman 12c
toim. nõuandja fotograaf aitäh	õp Piret Järvela Kaspar Orasmäe 11b, Janely Rohumägi 12b Triin Jõelet 11c, Kert Pütsepp 12a, Anni Müüripeal 12c, Saskia Kaldamäe 12c, Taavi Pipar 12c, Carolin Laubre 12c, Kati Pino (vil!125)

Reaali Poiss ilmub iga kuu mahus 8-16 lk ja on tasuta.

rp.real.edu.ee
rp@real.edu.ee